

Förord.

Sedan jag, vorden emeritus från mitt akademiska embete, vidtagit slutlig redaktion af samlingarna till föreliggande skrift — afsedd att ersätta och komplettera Åbo akademis äldsta i våldelden 1827 uppbrunna „Album Studiosorum“ —, visade sig snart nog, att dess fullbordande skulle kräfvat flere år. En sådan tidsutdrägt vid ett förehafvande, hvartill materialet, såsom i inledningen eller Prooemium till första häftet erinrats, ändå långt förut var till det mesta hopbragt och delvis ordnad, betingades hufvudsakligast af tveqgehanda omständigheter.

Å ena sidan ingick nämligen i sagda material, förutom fullt utförda anteckningar, en myckenhet under årens lopp tillkomna tomma citat eller blotta hänvisningar icke allenast till tryckt litteratur, utan jämväl till handskriftliga aktstycken, i synnerhet akademiska, och andra handlingar, hvilka borde å nyo genomses och efter behof excerperas, medan å den andra, såväl verkställandet härafsom korrekturläsningen betydligt försvårades och fördröjdes genom min inträffade boflyttning till en temligen aflägsen landsort, derifrån förty upprepade inresor till hufvudstadens bibliotek och arkiv blefvo af nöden. Må ock något skyllas på en, väl icke alltid lönlös, men alltid tidsödande benägenhet att, mången gång ännu i nedskrifvandets elfte stund, skjuta undan manuskriptet i och för efterletande af någon här eller der förmodad användbar uppgift.

För att under dylika förhållanden i möjligaste mätto och till intresserades tjänst minska vanskligheterna af ett förlängdt uppskof, bestämde jag mig, med bifall af det Sällskap*), hvilket generöst bekostat arbetet, att låta det samma i mån af tryckningens fortskridande, framträda stycke- eller fascikelvis.

Sålunda utkom häftet 1 (p. 1—108 jämte Prooemium p. I—L) år 1889, häftet 2 (p. 109—332) år 1890 och häftet 3 (p. 333—490 jämte Register p. 1—46) år 1891 — dessa tillsammans utgörande det helas **Förre Afdelning**, samt, såsom dess **Senare Afdelning**, med ny paginering häftet 4 (p. 1—224) år 1892, häftet 5 (p. 225—472) år 1893 och slutligen häftet 6 (p. 473—714 jämte Register p. 1—50) innevarande år. Genom denna anordning hafva partier af den restituerade Studentmatrikeln allaredan i rund tid varit tillgängliga för allmänheten och namneligen för en samtidigt nyvaknad, synnerligen lifaktig forskning på närgränsande områden af våra odlingshäfder.

En skildt Supplementhäfte, upptagande hittills vunna tillägg och rättelser till de föregående, skall som snarast efterfölja. Icke förty, och säkert för långliga tider, återstår sannolikt ganska mycket, ej blott att bättra i massan af anförda detaljer, men att utreda och ifylla såsom nytt, enkannerligen med hänseende till de ännu så godt som biografiskt okända namnen i matrikeln, äfvensom till andra, hvilka der, såsom numeriska beräkningar utvisa (jfr Prooemium p. X), helt och hållet saknas. Detta har bordt påpekas, ehuru antydda defekter till största del helt visst röra alldeles obskura personer, om hvilka endast tillfälligtvis ett eller annat kan påträffas.

Ånskönt således en i allo uttömmande fullständighet icke uppnåtts, vågar jag dock hoppas, att det bidrag till vår inhemska kulturhistoria närvarande arbete lemnar, icke skall ringaktas af en sakkunnig och välvillig granskning. Då Åbo akademi ända från sin stiftelse och under hela sin tillvaro utgjorde sjelfva centralhärden för landets vetenskapliga och allmänna upplysning, måste ju en ordnad öfversigt af hennes mångtusende alumner, såsom de der i skilda tidsåldrar och på skilda verksamhetsfält häfdat den intellektuella och medborgerliga utvecklingens oafbrutna spridning i ständigt vidgade kretsar, erbjuda talrika anknytningspunkter för häfdatecknarens, genealogens, biografens och fosterlandsvännens intresse. Märkas bör derjämte det stora antal Sveas söner, hvilka i gångna dagar från Auras lärosalar återbördat och hemfört frukter af hugstore fäders ädla, genom seklen groende bildningssådd i Finlands fjärran bygd.

Välän! att åt minnet återsamla, liksom till revy i slutna led, de förskingrade skarorna af vår gamla högskolas lärjungar, detta har tyckts mig som en icke mindre gagnelig och tacknämlig än kär uppgift för den mångåriga möda derpå nedlagts.

Lojo & Lill-Ojamo i augusti 1895.

Vilh. Lagus.

---

*) Jfr Svenska Lit. Sällsk. i Finland Förhandl. 1888 ²²/₁₁.